

31970L0050

L 13/29

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

19.1.1970

**DYREKTYWA KOMISJI
z dnia 22 grudnia 1969 r.**

oparta na przepisach art. 33 ust. 7 w sprawie zniesienia środków mających skutek równoważny do ograniczeń ilościowych w przywozie i nieprzewidzianych innymi przepisami przyjętymi na mocy Traktatu EWG

(70/50/EWG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

związana z określonymi warunkami, co uniemożliwia całkowicie lub częściowo zbyć towarów przywożonych;

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 33 ust. 7,

a także mając na uwadze, co następuje:

środki te utrudniają przywóz, który w razie ich braku mógłby mieć miejsce, i w ten sposób mają skutek równoznaczny z ograniczeniami ilościowymi na towary przywożone;

w rozumieniu art. 30 i następnym pojęcie „środki” oznacza przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne oraz wszystkie inne akty wydawane przez organy państwowe, łącznie z zaleceniami;

skutki związane z wprowadzaniem do obrotu i odnoszące się w jednakowym stopniu do wyrobów krajowych i przywożonych, które wpływają na swobodny przepływ towarów, nie są, co do zasady, równoważne ze skutkami ograniczeń ilościowych na towary przywożone, ponieważ są związane z wewnętrznymi różnicami w przepisach stosowanych w tej dziedzinie w Państwach Członkowskich;

w rozumieniu niniejszej dyrektywy pojęcie „czynności administracyjne” oznacza typowe i regularnie stosowane przez organy państwowe działania, pojęcie „zalecenia” oznacza każdy wydany przez organy publiczne akt, który nie będąc prawnie wiążący dla adresatów, określa ich określone zachowanie;

formalności, których dopełnieniu podporządkowany jest przywóz, nie wywołują co do zasady skutków równoważnych do ograniczeń ilościowych i w związku z tym nie są przewidziane niniejszą dyrektywą;

jednakże środki takie mogą ograniczać swobodny przepływ towarów wykraczający poza ramy skutków własnych, wspomnianych powyżej przepisów;

środki przedsięwzięte przez Państwa Członkowskie, oprócz tych stosowanych do towarów przywożonych i towarów krajowych, istniejące w dniu wejścia w życie Traktatu, a nieprzewidziane innymi przepisami przyjętymi przez Traktat albo uniemożliwiają przywóz, albo go utrudniają i czynią droższym niż zbyć towarów krajowych;

dzieje się tak w przypadku, gdy przywóz jest niemożliwy, utrudniony lub droższy od zbytu towarów krajowych, a nie jest to niezbędne dla osiągnięcia zamierzonego celu mieszczącego się w ramach uprawnień, jakie Traktat pozostawił Państwom Członkowskim dla regulacji handlu; sytuacja taka ma miejsce szczególnie wtedy, gdy wyżej wspomniany cel może zostać równie dobrze osiągnięty sposobami utrudniającymi wymianę handlową w minimalnym stopniu, oraz w przypadku, gdy ograniczający skutek takich przepisów na swobodny przepływ towarów jest nieproporcjonalny do zamierzonego celu;

wśród środków uporządkowane muszą zostać te, które dostęp towarów przywożonych na rynek krajowy na każdym etapie wprowadzania do obrotu podporządkowują warunkowi, którego nie muszą spełniać towary krajowe, lub innemu od tego, który muszą spełnić towary krajowe, i trudniejszemu do spełnienia, tak by obciążenie spadło wyłącznie na towary przywożone;

wśród środków uporządkowane muszą zostać te, które produktem krajowym na każdym etapie wprowadzania do obrotu przyznają preferencje, z wyjątkiem pomocy, która jest lub nie jest

jednakże środki te mają taki sam skutek jak wprowadzenie ilościowych ograniczeń w przywozie;

unia celna nie może zostać osiągnięta bez zniesienia środków mających taki sam skutek jak ilościowe ograniczenia w przywozie;

Państwa Członkowskie muszą znieść wszelkie środki mające takie skutki najpóźniej do końca okresu przejściowego, nawet jeśli żadna dyrektywa Komisji wyraźnie ich do tego nie zobowiązuje;

przepisy dotyczące zniesienia ograniczeń ilościowych i środków mających równoważny skutek między Państwami Członkowskimi stosuje się zarówno do towarów pochodzących z tych państw i przez nie wywożonych, jak i do towarów pochodzących z państw trzecich, które zostały wprowadzone do obrotu w innych Państwach Członkowskich;

artykuł 33 ust. 7 nie stosuje się do wyżej wspomnianych środków, które podlegają innym postanowieniom Traktatu, w szczególności tych, których dotyczą art. 37 ust. 1 i 44 Traktatu, lub też tych, które stanowią integralną część krajowej organizacji rynku rolnego;

artykuł 33 ust. 7 nie stosuje się do opłat i opodatkowania przewidzianych w art. 12 i następujących, art. 95 i następujących ani pomocy przewidzianej w art. 92;

przepisy art. 33 ust. 7 nie mają wpływu na stosowanie w szczególności przepisów art. 36 i 223,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ;

Artykuł 1

Niniejsza dyrektywa ma na celu zniesienie środków przewidzianych w art. 2 i 3, które istniały w dniu wejścia w życie Traktatu EWG.

Artykuł 2

1. Niniejsza dyrektywa przewiduje środki, z wyjątkiem tych stosowanych do towarów krajowych i towarów przywożonych, utrudniające przywóz, który mógłby mieć miejsce w przypadku, gdyby ich nie było, włącznie z tymi środkami, które stwarzają przeszkody dla przywozu albo utrudniają lub zwiększają jego koszty w stosunku do zbytu towarów krajowych.

2. W szczególności przewiduje ona środki, które na każdym etapie wprowadzania do obrotu podporządkowują przywóz i zbyt towarów przywożonych, z wyjątkiem formalności wymaganych wyłącznie w odniesieniu do wyrobów przywożonych, innemu i trudniejszemu warunkowi niż ten przewidziany dla towarów krajowych. Równocześnie przewiduje ona w szczególności te środki, które sprzyjają towarom krajowym lub przyznają im preferencje, z wyłączeniem pomocy, co może łączyć się lub nie z pewnymi warunkami.

3. Należy uporządkować następujące wymienione środki, które:

a) ustalają wyłącznie dla towarów przywożonych ceny minimalne lub maksymalne, poniżej lub powyżej których przywóz jest zabroniony, ograniczony lub podlega warunkom mogącym utrudnić przywóz;

b) nakładają dla towarów przywożonych mniej korzystne ceny niż dla towarów krajowych;

c) określają marże zysku lub inne składniki cen tylko dla towarów przywożonych lub określają je inaczej dla towarów krajowych i przywożonych, na niekorzyść tych drugich;

d) uniemożliwiają jakiegokolwiek podwyżki cen towarów przywożonych łączące się z dodatkowymi kosztami i opłatami związanymi z przywozem;

e) ustalają ceny towarów wyłącznie na podstawie ceny zakupu lub jakości towarów krajowych na takim poziomie, który ma na celu utrudnienie przywozu;

f) obniżają wartość przywożonych towarów, w szczególności przez obniżenie rzeczywistej wartości, lub podwyższają ich koszty;

g) podporządkowują dostęp przywożonych towarów na rynek krajowy warunkowi posiadania agenta lub przedstawiciela na terenie Państwa Członkowskiego przywozu;

h) ustanawiają warunki płatności wyłącznie dla towarów przywożonych lub też określają dla towarów przywożonych warunki inne i trudniejsze do spełnienia od tych ustalonych dla towarów krajowych;

i) wymagają, wyłącznie w przypadku przywozu, poręczenia lub zaliczki;

j) ustanawiają, wyłącznie w odniesieniu do towarów przywożonych, warunki dotyczące w szczególności ich kształtu, rozmiaru, wagi, składu, wyglądu, konfekcjonowania lub ustanawiają warunki inne i trudniejsze do spełnienia od tych ustalonych dla towarów krajowych;

k) utrudniają osobom prywatnym zakup towarów przywożonych lub zachęcają je do zakupu jedynie towarów krajowych albo im nakazują taki zakup lub przyznają preferencyjne warunki;

l) całkowicie lub częściowo uniemożliwiają korzystanie z wyposażenia lub urządzeń krajowych tylko produktem przywożonym lub też zastrzegają, całkowicie lub częściowo, korzystanie z tych usług i sprzętu jedynie dla towarów krajowych;

- m) zabraniają lub ograniczają odwoływanie się do reklamowania towarów przywożonych albo całkowicie lub częściowo ograniczają możliwości takiego odwoływania jedynie do towarów krajowych;
- n) zabraniają, ograniczają lub nakładają składowanie wyłącznie towarów przywożonych; całkowicie lub częściowo zastrzegają możliwości składowania tylko dla towarów krajowych lub też nakładają na składowanie towarów przywożonych warunki inne i trudniejsze do spełnienia od tych ustalonych dla towarów krajowych;
- o) podporządkowują przywóz warunkowi przyznania wzajemności przez jedno lub więcej Państw Członkowskich;
- p) przewidują, że towary przywożone muszą podlegać całkowicie lub częściowo przepisom różniącym się od tych obowiązujących w kraju przywozu;
- q) ustalają niewystarczające lub zbyt duże ograniczenia czasowe dla towarów przywożonych w stosunku do średniego czasu trwania transakcji, do których takie ograniczenia są stosowane;
- r) poddają towary przywożone kontrolom innym niż związane z procedurą odprawy celnej, których nie wykonuje się w stosunku do towarów krajowych, lub takim, które są bardziej rygorystyczne w odniesieniu do towarów przywożonych niż do towarów krajowych, chociaż byłoby to niezbędne dla zapewnienia równoważnej ochrony;
- s) zastrzegają możliwości stosowania nazewnictwa niewskazującego pochodzenia lub źródła tylko do towarów krajowych.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa przewiduje również środki regulujące wprowadzenie do obrotu, w szczególności te, które dotyczą kształtu, rozmiaru, wagi, składu, wyglądu, identyfikacji, konfekcjonowania, stosowane w jednakowym zakresie do towarów krajowych i do towarów przywożonych, tam gdzie zakres ograniczeń swobodnego przepływu towarów wykracza poza ramy skutków własnych przepisów regulacji handlu.

Dzieje się tak w przypadku, gdy:

- skutki ograniczeń swobodnego przepływu towarów są nieproporcjonalne w stosunku do zamierzonego celu;

- ten sam cel może zostać osiągnięty innymi środkami, które utrudniają wymianę handlową w mniejszym stopniu.

Artykuł 4

1. Państwa Członkowskie dla zapewnienia swobodnego przepływu towarów podejmują wszelkie, przewidziane niniejszą dyrektywą na mocy art. 9 i 10 Traktatu, środki niezbędne w celu wyeliminowania skutków równoważnych do ograniczeń ilościowych w przywozie.

2. Państwa Członkowskie informują Komisję o środkach podjętych stosownie do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 5

1. Niniejszej dyrektywy nie stosuje się do środków:

- a) do których odnosi się art. 37 ust. 1 Traktatu EWG;
- b) określonych w art. 44 Traktatu EWG lub będących integralną częścią krajowej organizacji rynku rolnego, która nie została jeszcze zastąpiona przez wspólną organizację.

2. Niniejszą dyrektywę stosuje się z zastrzeżeniem dla przepisów art. 36 i 223 Traktatu EWG.

Artykuł 6

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 grudnia 1969 r.

W imieniu Komisji

Jean REY

Przewodniczący